

Z říše paláců

Siamská kočka je často přirovnávána k ušlechtilému závodnímu koni nebo elegantnímu chrtovi. Fascinuje temně modrými očima a půvabnou postavou. Siamské kočky působí nadpozemsky a křehce, ale jsou nabitě energií a silou. Mají vlastnosti, které se nedají srovnat s žádným jiným plemenem koček. Siamská kočka se svým člověkem hovoří, svěřuje se mu a je tak přítulná, že to působí skoro dotěrně.

Siamská kočka

Blankytně modré
oči každému
učarují

Z královského dvora v Siamu

Siamské kočky prý žily celá staletí na královském dvoře v Siamu, dnešním Thajsku. Tehdy byly velmi vzácné, a proto je chovala téměř výlučně šlechta. Jejich vývoz byl přísně zakázán a dokonce se trestal smrtí. Jako nejstarší známá kočka s odznaky s temně modrými očima ovšem na první výstavě koček v roce 1871 v Crystal Palace nepatřila k těm nejoblíbenějším. Obdivovány byly tehdy především dlouhosrsté peršanky. Štíhlá siamka s trojúhelníkovitým obličejem byla označována za „nepřirozené strašidlo“. Přesto si našla příznivce, kteří se od

Siamka, která
odpovídá dnešnímu
standardu, se od těch
starých velmi liší

konce 19. století začali věnovat jejímu chovu. Ten byl obtížnější, než se čekalo. Siamské kočky neměly žádnou podsadu a sychravé anglické podnebí jim vůbec nevyhovovalo. Mnohé z těchto exotických koček uhynuly, protože byly nesprávně krmeny a chovány.

I v zoologických zahradách bývaly vystavovány v jakýchsi sklenících.

Přesto se podařil vrh s párem Suzan a Tiam'o Shian. Ti dnes patří k prarodičům chovu siamských koček. Už několik let nato rychle vzrostla oblíbenost siamky, která došla i Ameriku. Počátkem 20. století už byla tak známá jako peršanka.

Nejstarší známá kočka s odznaky

Siamská kočka je jediné krátkosrsté plemeno, které má vždycky odznaky (pointovou kresbu). Typická siamská kresba vykazuje tmavší zbarvení na masce, v obličejí, uších, nohách a ocasu. Existují čtyři klasické barevné rázy: seal point, chocolate point, blue point a lilac point. Ale uznány byly i red point a creme point a všechny tabby point a tortie point v příslušných barevných variantách. Siamky se používaly i v chovu jiných plemen, aby byla zachována jejich charakteristická pointová kresba.

Siamka bývá přirovnávána k chrtovi: pro oba je charakteristický špičatý čenich a štíhlá atletická stavba těla. Siamská kočka z naší fotografie žije s touto salukou v přátelském vztahu pod jednou střechou.

Plemena, která dnes mohou vykazat pointové kresby, za to vděčí siamce.

Její mandlové oči mají vždycky zářit tmavě modrou barvou. Srst je krátká, lesklá a nemá žádnou podsadu. Všechno na ní je štíhlé a dlouhé, od stavby těla až po končetiny. I nos je velmi dlouhý. Díky tomu vypadá její obličej jako trojúhelník a podporuje ušlechtilý výraz.

Siamské kočky se rodí bílé. Teprve díky působení teploty srst rychle tmavne. I v dospělém věku se barva světlejších ploch vyvíjí podle teploty více dosvětla nebo dotmava. V horkých oblastech zůstává srst na těle světlejší, v chladnějších je tmavší. Především zředěné barevné rázy jako creme, lilac a blue point by měly mít jako základní tón pěknou slonovinovou barvu, namodralou bílou, čistě bílou s meruňkovým odstínem nebo dokonce mírně magnoliovou. I u seal pointové varianty je upřednostňován teplý krémový tón. Z genetického hlediska je to černá kočka se zředěnými barevnými pigmenty.

Starý typ – nový typ

Siamská kočka byla odjakživa velmi štíhlá a dlouhonohá. Trojúhelníkovitý obličej s velkýma ušima a dlouhým rovným nosem patřily k jejím nezaměnitelným znakům stejně jako typická pointová kresba a modré oči. V 70. letech 20. století se tyto znaky extrémně rozvíjely. Siamka byla čím dál štíhlejší, nos se sbíhal stále více do špičky a uši se zvětšovaly. Právě tento vzhled je dnes

Siamské kočky jsou velmi inteligentní a nesmírně vázané na člověka

žádoucí na výstavách koček. Tyto nadměrně štíhlé kočky s kunovitým obličejem si však nenašly oblibu u všech chovatelů. Proto se před několika lety vytvořil okruh příznivců, který chová starý typ. Tyto kočky odpovídají standardu, který platil přibližně před čtyřiceti lety. Jsou trochu silnější, hlavu mají oblejší a nos kratší, protože jsou opět zakřížovány běžné domácí kočky. Těto kočce se dnes říká thajská kočka.

Zalomený ocas

Už ve starém Siamu se u těchto pointových koček objevovaly zmínky o zalomených ocasech. Vyprávělo se, že princezna ze Siamu si navlékala před koupelí prsteny na tenké ocasy koček a díky zalomení se nemohly ztratit. I první siamské kočky, které se dostaly do Anglie, měly tuto vadu. Poté, co byl

počátkem 19. století vytvořen standard pro siamské kočky, snažili se chovatelé tyto zalomené ocasy vymýtit. Ale ty se občas objevují dodnes - a to nejen u siamských koček. Některé siamské kočky mívají také dosud stříbrný pohled, který byl kdysi u siamek obvyklý, ale dnes je považován za vadu. Toto mírné šilhání se obtížně daří dostat pod kontrolu i zkušeným chovatelům. I když chovatelé šilhavé kočky ihned vylučují z chovu, vyskytují se taková kořata tu a tam i v dnešních vrzích. Jedná se však jen o drobnou vadu na kráse, která kočku nijak neomezuje a se kterou se může dožít i velmi vysokého věku.

Kočka s psí povahou

Povaha siamky se vůči nezúčastněnému pozorovateli hned tak neprojeví. Většina ze sedmi milionů koček, které žijí v německých domácnostech, jsou domácí kočky nebo kříženci. Každý ví, jak siamka vypadá, ale nezná její chování, které nebývá vždycky typicky kočičí. Siamka je čilá kočka, která potřebuje častý kontakt. Vždy se pohybuje v blízkosti lidí a vyžaduje velkou pozornost. Siamské kočky jsou velmi „hovorné“ a chtějí se svěřovat člověku. Čím častěji s nimi hovoříme, tím více hovoří ony s námi. Přitom mají široký repertoár zvuků: od tichého vrkání po hlasité mňoukání. Dovedou vzdorovitě bědovat jako tvrdohlavé dítě, když se jim nedaří dosáhnout svého. Milují svého člověka a potřebují častý tělesný kontakt. Většina majitelů siamek,

kteří si udělají pohodlí na pohovce, nezůstane dlouho sedět bez kočky v klíně. Siamka je vysoce inteligentní, a proto se dokáže přizpůsobit člověku, protože si rychle umí vyložit řeč těla i tón hlasu - i ve svůj prospěch. Pokud s ní jednáme jako s princeznou, mohou se u ní začít projevat hvězdné manýry. Když se jí věnujeme, naučí se i různé zábavné kousky. Při dostatečné trpělivosti ji můžeme vychovat jako psa. K jejím oblíbeným hrám patří aportování. Dokáže člověka vždycky povzbudit svou radostí ze života a láskou. Pohledu jejích temně modrých očí stejně nikdo neodolá. Pro jiné kočky znamená upřený pohled hrozbu a ony se našemu pohledu vyhýbají. Siamka se nám však bude dívat neochvějně do očí a tak si nás získá.

Text a foto Born

**I když se siamská koťata rodí
sněhobílá, znaky jim
postupně tmavnou**

Siamky se cítí dobře ve společnosti jiných koček

Stručný standard plemene

TĚLO:

Středně velké, štíhlé, dlouhé a svalnaté s dlouhými nohama. Zadní nohy jsou trochu vyšší než přední. Dlouhý ocas je tenký u kořene a končí bičovitou špičkou.

HLAVA:

Hlava je klínovitá s dlouhým nosem. Uši jsou velké a sbíhají se do špičky.

OČI:

Oči jsou mandlového tvaru a jsou zešikmené. Mají zářit intenzivní modrou barvou.

SRST:

Srst je krátká a jemná, bez podsady. Je hladce přiléhavá a lesklá.

BARVY:

Seal point, chocolate point, blue point, lilac point, red point, creme point, tabby point, tortie point